

til § 53 i Værnepligtsloven har fremhævet, at den Paagjældende er pligtig til at gjøre Tjeneste enten i Hæren eller ved Søværnet, saa er det fuldkommen klart, at den, der gaaer ind under de paagjældende Bestemmelser, er pligtig til at gjøre Tjeneste, hvor han findes stiftet dertil, og dette er til Overflødighed udtalt i Loven af 5te December f. A., hvorefter det netop er overladt til Krigs- og Marineministeren selv at blive enige om, hvorledes der skal forholdes med det Mandskab, der skal tildeles de forskjellige Afdelinger. Men hvad der staaer fast, er, at § 53 i Kongerigets Værnepligtslov har tilsagt de omhandlede Personer en vis Ret, og den kan man ikke tilintetgjøre med en Bemærkning om, at den, der den ene Dag gjør Tjeneste paa Landet, kan, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, den næste Dag komme til at gjøre Tjeneste ombord paa et Skib. Jeg vil gjerne troe, at der er Mange, der den ene Dag kunne gjøre Tjeneste tillands og den anden Dag tilvands, men det er ikke det, det kommer an paa; hvad det kommer an paa, er derimod det, hvad Loven har fastsat, og vil man holde sig til den ærede Rigsdagsmands Fortolkningsmaade med Hensyn til § 53, er det det Samme som at sige, at saa har man ikke taget Sagen vel under Overveielse, naar man i Loven af 2den Marts 1861 har optaget en Bestemmelse, som netop efter denne Fremstilling vilde medføre, at Bestemmelsen ikke behøvedes; men den behøves, og det er i sin Orden, at den er optagen i Loven af 2den Marts 1861.

Tscherning: Den ærede Minister lagde ikke Mærke til, at jeg sagde, at man efter § 53 simpelthen udskriver Mandskabet til Søtjenesten, hvorefter de komme ombord og da kunne erhverve sig den Adkomst til at blive besarne, som her er tilfikkret dem, og ikke mere: man forskaffer dem en Anledning til at naae det, som man har tilfikkret dem. Fra denne Paragraf kan der altsaa ikke hentes nogen Analogi, naar man vel overveier, hvad den indeholder. Den ærede Minister tog feil, naar han meente, at jeg havde overseet, at der kun erhvervedes en Adkomst; men Et er Adkomst, et Andet er Rettighed,

Hensynet til Adkomsten ligger bag Udskrivningen, Retten ligger ved Udskrivningen, og her er det en Ret, som man vil, at disse Mænd skulle have til ikke at blive udstrebnne før efter flere Mars Forløb, men denne Ret har Ingen kunnet give dem. Hvad det angaaer, naar de ere udstrebnne og tagne til Tjeneste, da at overveie, om der i disse Personers Forhold skulde ligge nogen Anledning til for en kort Tid at lempe sig efter deres Forhold, da er dette ikke noget Nyt; det er Noget, der skeer hver Dag, at man maa lempe sig efter personlige Forhold; men dette, og hvad den ærede Minister vil, er to forskjellige Ting. Vi prøve her paa at slyde en Fortolkning ind, som jeg ikke troer kan holde stik, og som man tidligere har erkjendt ikke burde holde stik, for at frigjøre de Vedkommende for den Forpligtelse ligeoverfor Værnebyrden, som de have saavel som alle Andre.

Justitsministeren: Den ærede Rigsdagsmand indflettede i sine Bemærkninger en Ytring med Hensyn til Lovens Motiver; denne skal jeg ikke indlade mig paa at besvare, men blot fremhæve, at det er klart, at hvis man vil gjøre det gjældende, hvorpaa Endringsforlaget gaaer ud, maa det stee gennem Loven. Skeer det ikke ved Loven, ligger Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorledes Værnepligtslovens § 12 skal forstaaes, om en saadan Person er pligtig nu at gjøre Krigstjeneste, aabent for dem, der ere bemyndigede til at afgjøre Spørgsmaalet, og navnlig aabent for den Domstol, under hvilken Sagen nærmest henhører, nemlig Sessjonen.

Tscherning: Jeg holder mig overbeviist om, at naar disse Mænd, hvem der her er Spørgsmaal om, blive behandlede ved Sessjonen, og Udbyttet af Udskrivningen kommer til Justitsministeriet, udskriver Justitsministeren dem Altesammen.

C. B. Nimestad: Jeg skulde dog tilslade mig at henstille til Thinget, om det ikke var rigtigt at følge den Fremgangsmaade, som er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen).